

॥ श्रीगौरीनाथनमः ॥ सविदानंदतनुसगुण ॥ आतसीकुसुमभासतो
 पूर्ण ॥ वाटेल्याचरंगेंकरोन ॥ नीलोत्पलराविलीं ॥ १॥ नभासिचटलातोचरंग
 त्याचप्रभेनेरंगलेमेघ ॥ इंद्रनीळहीसुरंग ॥ त्याचप्रकाशेजाहला ॥ २॥ सौंदर्य
 त्वतेथिचाआद्युत ॥ गरुडाचुसतेजनीसत ॥ मर्गजासिबीकचटत ॥ तनुसाव
 लीदेखोनी ॥ ३॥ लावण्यांमृतसागरप्रालुत ॥ कींकोटिमकरध्वजाचातात
 तोपुष्पधन्वाहीउदरींजन्मत ॥ आंकीकळतजयाच्या ॥ ४॥ श्यामलंगतेनिर्म
 ल ॥ बरीडोलेवैजयंतीमाळ ॥ पुष्कळशक्यापसुढाल ॥ सुरंगजेसेंभिरवे ॥ ५
 कींमेघींस्थिरावलीक्षणाप्रभा ॥ तसावैजयंतीवीशोभा ॥ सहस्रमुखवाच्यामि
 भागगुणवर्णितांसीणल्पाहो ॥ ६॥ इंद्रनिळेचामेरुप्रभाघने ॥ वेष्टिलाशा
 तकुंभतगटेंकरोन ॥ तैसाप्रलकेपीतवसन ॥ हरीजघनीसर्वदा ॥ ७॥ कींस
 कळचपळागाळोन ॥ राविलेंहेपीतवसन ॥ वाटेद्वादशाभानुयेवोन ॥ कटि

(2)

मेखळवरीजउले॥८॥ पांथरावयाचाक्षीरोदक॥ शुधयेकासिचटलाविक॥ कीं
शुधयेतमठानीनायक॥ कपूरेंकरोनिउटिल॥९॥ कींशुधरजततगटपडिलें॥
कींपोरिजेंकेलासपीठउवरिलें॥ कींजान्हवीतोयेंबोपविलें॥ दिनकरनाथेंस्यहरें
॥१०॥ आंगीउटीदिसेसुढाळ॥ कींविधुविंबउकलिलेंनिर्मळ॥ कींमुक्ताफळाचा
गालुनिढाळ॥ इंद्रनीळवर्चिल॥११॥ त्रिभुवनसौंदर्ययेकवटलें॥ तोहरिमुरवीये
वोजवोतलें॥ आनंदासस्यपुजलें॥ रूपाआलेंहरीमुरवी॥१२॥ हरीआंगि
चाआखिलसुवास॥ भेदोनगलासहदाकाश॥ ब्रम्हानंदमुरोनिनिःशेष॥ सगु
णसुरसवोतलें॥१३॥ आनंदसोवरीचीकमळदळे॥ तैसेंआकलनेत्रविषा
ळ॥ तेरूपादष्टनिनिवाले॥ प्रेमळजनसर्वही॥१४॥ आहोतेस्वानंदरूपसगुण
कींकमळेचेसोभाग्यपूर्ण॥ कींसत्सत्त्वेनिजध्यान॥ ठेवणेंहेआकारलें॥१५॥
नोवैकुंठीचावेल्लाळसुदर॥ कींभक्तमंदिरांगणमांदार॥ पद्मोद्भवाचातातउदा

हरीविजय

(2A)

२॥ गोकुलामजिआवतरला ॥ १६ ॥ मछकछरुपेंधरी श्रीपती ॥ परीतेथें नवैसे
लोकांची मत्ती ॥ म्हणोनि गोकुलीं आलाव्येती ॥ मानवचे शोधो नियां ॥ १७ ॥
जेकां विषय परजन ॥ न ऐकती श्रीहरीचे गुण ॥ त्यास श्रंगार रस दाउन ॥ वेधी
मन आपणाकडे ॥ १८ ॥ मत्तांस विघ्नयेती प्रबळ ॥ ते निजांगें सोसीत माळनी
ल ॥ मदीं नियांदुर्जे नरवळ ॥ मत्त जे मळरक्षितु ॥ १९ ॥ सबळकाष्टें मरकोरी ॥
पिष्ट करीत क्षणाक्षीतरी ॥ परीक मळरनिधीरी ॥ दकान लवी सर्वथा ॥ २० ॥
कमळ आकोचे कोडे फ्रमर ॥ परीन फाडी च आनु मात्र ॥ ते सदा रोंचे आन्या
यस मग्य ॥ सोसु नरक्षीत या ते ॥ २१ ॥ आनु मात्र जे पाषाण ॥ जळीं नतरे देरवती
जन ॥ तेथें विसबळकाष्ट तरे पूर्ण ॥ कदा जीवन न बुडवी ॥ २२ ॥ जीवनी हाच अ
भिमान ॥ आपणें वाढविलें काष्ट पूर्ण ॥ ते मीं कदा न बुडवी जाण ॥ काळ त्रई स
हसा हीं ॥ २३ ॥ त्या काष्टाच्या नौका होती ॥ आणिकां जउ जिवातारिती ॥ ते सभगव

आ०
७

(3)

ससां

हस्तकउधरती॥ बहुतासिहीसमागमें॥ रंगऐसेंजळकाढन्यायेनिश्चित॥ वारणांग
तातारीभगवंत॥ नानाचरित्रेंआक्षुत॥ दावीपत्ततारावया॥ २५॥ आसोराष्टमा
ध्याईकथा॥ गौळणीनेंठकितांरुपनाथा॥ गोरसमथुरेविकुंजातां॥ आतीअन
र्थपावली॥ २६॥ गोरसनेंदोनवनमाळी॥ गौळणीचपरमठकली॥ सखिदानंद
मूर्तिसावळी॥ महिमानकलेनयाते॥ २७॥ नवलयेवगोकुळींवर्तले॥ येवया
गौळियानेस्त्रीरितिले॥ म्हणेदहीदुखजेंसांचले॥ आनसुटधरीयेथोनी॥ २८॥
भगवंताचानवसपुरवीन॥ करीनबासणसंतर्पण॥ धरीघटठेवीसांचउन॥
आवस्यम्हणेनितंबिनी॥ २९॥ घटमालेवैवहत॥ स्त्रीयेनेंआर्धचोरिलेंत्याते॥
सेजारीचेधरींचरित॥ घटभरोनीठविली॥ ३०॥ स्त्रियेचेंकर्तुल्यनकळेप्रताश॥
माहाअनृताआविचारा॥ सकळआसत्याधारा॥ अयनधरिनीपापाचे॥ ३१॥
आनृतसायासमायामरचेत्य॥ आतिलेमयाशोच्यनिर्देयत्य॥ हेस्यभावगुरु
सप्त॥ स्त्रियांचेठाईआसती॥ ३२॥ गौळियानेमोहसाहकेला॥ नवसश्रीहरीचाफे

२

डिला॥परी घत घट जो ठेविला॥तो कळला श्रीरंगातें॥३३॥ बाहेरि गेली घरची सुंदरी
 श्रीकृष्ण प्रवेश लाति चे मंदिरीं॥घट घट काढो निःसृ करी॥नैलादरि ते वेळे॥३४॥
 मेळविली गौलियाची बाळें॥घट ते सकळां सीकां दिलें॥श्रीकृष्ण आपण क
 सिलें॥पूर्ण केलें नवसासी॥३५॥च सुधोरा घटा वदान॥तेथें न पवेचु पीनारोय
 ण॥तो गोकुलीचें घट चोरुन॥ससा नवत जाहला॥३६॥कमलें लसवमीन के
 तनारी॥सदा ध्यातीजे कैठभारी॥बावले विगौलियांचे घरी॥चोरोनियां घट
 मक्षी॥३७॥आसो घरागेली वैकुंठ॥या शोदामहणे जगजीवना॥रवोडी क
 मोनि मन मोहना॥कोठें आला सीसांगापा॥३८॥कोडे घेतला कृष्ण नाथ॥माता
 हरुषें मुरवचुं बित॥तो आंगसिला गला घट॥माता पूसत हरीतें॥३९॥घटला
 गले से आंगा॥कोठें गेला होता सश्रीरंगा॥आतां गांहाणें आतिवंगा॥गौळ
 णी सांगो येतील॥४०॥येरी कोडे गौळणी पांही॥बोजीच्या घरा येत वलाही॥

(4)

महो मासा घट घटेई ॥ आलो नियांस त्वर ॥ ११ ॥ घरांत गोळणी पाहत ॥ तो
आपली सिंकी ते सीच समस्त ॥ तो घट घट नाही तेथें ॥ न वलें बाट ते तेथे
ते ॥ १२ ॥ महो बाई सिंकी आलि घागरी ॥ नदी सुती कोठें मंदिरी ॥ आळ्या
लावी वृष्णा वरी ॥ तरी मागही कोठें दिसना ॥ १३ ॥ तो महो तुझा गोरस उ
रला ॥ मासा चका घट घट गेल ॥ न वलें तुवांच आसिळा सकेला ॥ कळह
माजला बहुत तेथें ॥ १४ ॥ गोळणी वाढी ॥ म्या घट ठेविलें आसेल जोर
रून ॥ तरी हे साचि जावो दे सजान ॥ कावां आलो न ठेविलें ॥ १५ ॥ मनी गोळणी
किचारीत ॥ कळह माजचा वा बहु ॥ कळेळ फ्रतारा सिमात ॥ तोही आनर्थ
दूसरा ॥ १६ ॥ मग ते महो मग न येनी ॥ गल बलान करी बोसा जली ॥ माझ्या
प्रेताराचे अवली ॥ गोष्टि जाईल सर्वथा ॥ १७ ॥ बरें गेलें तरी जावो घट ॥ वृष्णा
पेण जालें निश्चित ॥ ऐसें बोलोन त्वरित ॥ गोळणी गेली ग्रहात ॥ १८ ॥ गोवुळी

३

हरीविजय

(६८)

आ०
७

येकदंपत्य॥ शरवती बहुतगोरसाते॥ राजीवनेत्रतेथें॥ नवलकेलेआलु
त॥ १॥ दोघेनिजेलीमध्येरात्री॥ तेथेंप्रगूटोनरमापती॥ येकमुंगसनिश्चि
ती॥ दोघामध्येंसोडिलें॥ १०॥ गटहींचासर्वगोरस॥ रचहसोंकादीजगनिवा
सा॥ जुफजालासर्वेश॥ शेषआरपरमासा॥ ११॥ मुंगसदोघामध्येंउकरी॥
तंवतेहोतेनिदसुरी॥ येकायेकीयाबिरी॥ हाकफोडीतउठती॥ १२॥ निरी
सरसाचीतवसन॥ बाहेरआलेनिघोन॥ म्हणतीभूतउरावरीयेउन॥ बै
सलेंहोतेंदोघाचे॥ १३॥ धांवाधाकासुलोतीकोरुसी॥ लोकामिळालेचंहं
कडेनी॥ दिपिकालाविलेतेंक्षणी॥ पुसतीदोघासतेघबां॥ १४॥ तंवतेम्हणती
भूतआले॥ आम्हादोघामध्येंबैसलें॥ सदनाबाहेरमगआले॥ आम्ही
ताल्काळबोळारिलें॥ १५॥ पंचाक्षरीघेउनिविभुती॥ दाराबाहेरचिफुंकिती॥
परीसदनीकोरुहीनप्रवेशती॥ मयवाटेमनीतया॥ १६॥ तोंघरांतहिंउनकुळ

लोक म्हणती फलत सबळ ॥ मग धीठ गौळी जे सकळ ॥ निःशैंक आंत प्रवेकती ॥ ७ ॥ तं
 वते मुंगस देखिलें ॥ ताका लबाहेर आणिलें ॥ लोक गदगदा हांसिलें ॥ नवल जा
 लें ते धवां ॥ ८ ॥ येक म्हणती मुंगस काली ॥ कारखेस घेउन वनमाळी ॥ हिंउत हो
 ता आळो आळी ॥ तेणें च आणोन सोडिलें ॥ ९ ॥ येक म्हणती मोटान घें ॥ कर
 णी करितो आचाट ॥ गोकुळी सीमलें चार ॥ तेणें समस्त केळी पें ॥ १० ॥ जनगे
 ले सदना सत्वर ॥ ते उदय पावला सरस्वर ॥ मग ते गौळणी चतु ॥ नंदमंदिरा
 गेली हो ॥ ११ ॥ मग म्हणे सुंदरी यवदे ॥ पोरपीडिलें तुझिया मुकुंदें ॥ मुंगस
 सोडिलें दोघा मधें ॥ नवल गे ॥ विंदकलें ॥ १२ ॥ गदगदा हांसें नंदराणी ॥ हरीव
 दन पाहोन नयनी ॥ तो येक बोले गौळणी ॥ तुज चक्रपाणी लावीन सीखा ॥ १३ ॥
 हरीतुं माझे पुरास येसी ॥ मीं तुज बांधेन रवां बेसी ॥ मग बोले हरी केसी ॥ बांध
 सी केसी पाहुआतां ॥ १४ ॥ ग्रहास गेली गौळणी ॥ राजी दठक पाटें देउनी ॥ अता

२

तासहीतनितंबिनी॥निद्राएवीनिमग्नते॥६॥पतीपुढेंनिजेलीकामिली॥तो
 पातलापंकजपाणी॥पतीदादीतिवीवेली॥धरोनितेक्षणीगांठिदेत॥६॥चुष्टें
 गांठिदिधलीहटे॥जेब्रम्हादिकांनसुटे॥जेनजाळवेहच्येवाटे॥तीक्ष्णनारत्रेंन
 कापेची॥६॥ऐसेंकरोनजगन्मोदना॥परीचागोरससर्वमक्षोन॥गलातेथो
 तनलगतांक्षण॥आतक्येचिंदालहरीचें॥६॥तोसरलीआवणीरजनी॥धा
 रकाढोंउठेकामिली॥तंचबोढतरेसतिवीवेली॥मग्नयनीहांसतसे॥६॥प
 तीसमूहेसुंदरा॥काहीतरीलाजयता॥मीकाढोंजातेंधारा॥वेलीत्वरासोड
 जी॥७॥आशुनीकायभोगव्यसन॥उदयकरंपाहेसहस्रकीर्ण॥आद्यापी
 नधायेविमन॥वेलीसोडोनद्यावीजी॥७॥तंचसाचीदादीबोढते॥जागाजा
 लापतीत्यरीत॥रत्रीयेसिमूहेनुसेंचित्त॥आशुनीइष्टीकामातें॥७॥सो
 डीवेगेंमाझीदादी॥वेगेंजायधारकादी॥बहुमाजेलीसधांगडी॥बोढाबोढी

(6)

करितेसी॥७३॥सोडीदादिगेतरली॥उदयाद्रीवरीआलातरली॥पुढंआरुणहो
वोनी॥पुढंआरुणपाडिला॥७४॥कींपूर्वदिसेनेंमुखधूतले॥निउलीआरुणक
कुमेरखिले॥तेचिआरुणवर्णनमजाले॥आरुणोदईवाटते॥७५॥सूर्याआधी
उगवेआरुण॥कींज्ञानाआधीजैसेंमजन॥कींमजनाआधीमनन॥श्रेष्ठ
जैसेंसर्वासी॥७६॥कींतपाआधीअखिल॥कींबोधाआधीसत्व॥कींमुताआधी
महत्सुत॥पुण्येजैसेंप्रगटले॥७७॥कींसाक्षात्काराआधीनिजध्यास॥कींम
नाआधीअवणविशेष॥कींअवणआधीसुरस॥आवडीपुढंविराजे॥७८॥कीं
वैराग्याआधीविराजी॥कींआनंदआधीउपरती॥कींमहत्सुरवासिनांती॥
पुढंआधीठसावे॥७९॥तेसाजालाआरुणोदय॥सोडीमुखेवैरागेहे॥दोघेउ
ठानलवलाहे॥बोलतातीराकोधें॥८०॥पतीमृणेंचांडालिली॥गांठिकांदिधली
दाढीवेली॥येरीआणवाहेतेक्षणी॥माप्तीकरणीहें॥८१॥म्यागांठिदिधलीअसे

नदे

हरीविजय

ले

(6A)

ल॥ तरी हे नेत्र चिजा तील॥ पती म्ह जिहा झुडेल॥ जरी म्या दिधली आसेल गांठी॥ ८२
तो माया लाय की जग जेठी॥ त्याची कोण हा सुटे ल गांठी॥ जरी आला परमेष्ठी॥ तरी न
सुटे त्याचे नी॥ ८३॥ नाना प्रकारे होती कष्टी॥ परी न सुटे विकदा गांठी॥ सोडितां साग
ल्या चिमटी॥ आती हिंपुटी दोघेही॥ ८४॥ पत्र तार म्हणे आली रास्त्र॥ वेणुका पुंतु श्री
सत्वर॥ येरी म्हणे दादी च आनुमात्र॥ कातर न काटावी॥ ८५॥ सौभाग्य दायक हे वे
ली॥ कातर पाहतां येसली॥ पती म्हणे कोण करणी॥ केली ऐसी नकळे पां॥ ८६॥ उद
मापात लावें उकीर्ण॥ कोण करी लगोटे रत्न॥ पती म्हणे शस्त्रें वरोन॥ दादी माझी के
दितो॥ ८७॥ तं वतेशस्त्रें न कापे सर्वथा॥ न सुटे सुटे पाहतां॥ न जळे कदां आग्न ला
वितां॥ विचित्र गती जाहली॥ ८८॥ पती म्हणे ते वेळे॥ नुज जरी मरण आलें॥ तरी
म्याही मरावें बोढवले॥ पूर्व कर्म कैसहें॥ ८९॥ दीर्घ स्वैर दोघे रउती॥ मगा बिदी सये
उनउपेराहती॥ आल्या गेल्या सयेती॥ काकुलती ते धवां॥ ९०॥ च्याही जांवाई पिसु

आ०

७

न

(२)

ले॥ फोवते मिला ले आव घे जण॥ जे ते गांठि पाहती सो जे न॥ परितें जाण न सुटे॥
॥ १९१ ॥ नंद चावडिये बैसला॥ घेवोनि गो॥ लियांचा मेळा॥ इंद्र जैसा मिरवला॥ देव
सफे सिंघेष्टे पें॥ १९२ ॥ को एही कातरून पाहती॥ परितें न काणे कळी होती॥ हा स
माचार नंदा प्रती॥ येक सांगती कौतुकें॥ १९३ ॥ आंकी बैसला जग मोहन॥ जो
आमळ दल राजीवन यन॥ तो ब्रम्ह नंद सगुण॥ गो कुलीं खेळे निजली ले॥ १९४
जो सर्वातीर्था मी वसे॥ जो सर्वा वेंभन नारायण तसे॥ जे जे प्राणी राहट तसे॥ हृषी
केसी जाणेतें॥ १९५ ॥ जग नग हाक न क॥ जग तरंग हा सागर पूर्ण॥ जग पट हा
त तु पुर्ण॥ आपे दुपण मोडेना॥ १९६ ॥ नंद तेवळी॥ दोघे चावडिये आलिली
पुटे स्त्री मागे तो गोळी॥ देखोन सकळी हांसती॥ १९७ ॥ नंद पूसिलें वर्तमान॥ कोणें
गांठि दिली येवोन॥ तंव ते दोघे करिती रुदन॥ गहिं वरून करुणा स्वरे॥ १९८ ॥ म्हण
तीन कळे ईश्वर करणी॥ गदगदा हांसे चक्र पाणी॥ म्हणे कालिमांसी संजी धरोनी॥

६

(४A)

बांधेन म्हरात होती सकीं ॥१९॥ तुज प्रचीत दाविली भगवंत ॥ च्येर्थ बांधेन म्हरासी
 आमुते ॥ तंव ते म्हराती हरी ते ॥ आमुची गती काय आतां ॥१००॥ दीन बदनं फाकिती
 करुणा ॥ कृपा आली जग जीवना ॥ परब्रह्म वैकुंठ राणा ॥ वेद पुराणा वंदे जो ॥११॥ पा
 हतां चिक्का दृष्टी ॥ तात्काळ सुटली माया गाठी ॥ आनंद न माय फाळी ॥ जग जे ठीला घवी
 हा ॥१२॥ आसो ते जाले सद्गुदित ॥ दोषे हरीचें वदन विलोकित ॥ आहं कृती समस्त ॥ बु
 डी निगेली ते धवां ॥१३॥ काम क्रोध जलिल जीत ॥ मदमत्त उठोनी पळत ॥ दंभ मो
 हो आनर्थी ॥ जाले गलित ते धवां ॥ आगी कये के दिवसीं श्रीरंग ॥ नवल केले स
 त भव भंगें ॥ ये के गोपिके चेष्ट हीं श्रीरंग ॥ प्रवेश लागो विंदते वेळे ॥ धातं व ते वेळे
 मग नयनी ॥ कां आलास येथें चक्र पाणी ॥ काय पाळती देवोनी ॥ जातो सितं वळे
 ना ॥१४॥ चित्त चोरा सकळ चालका ॥ जग मोहना माहा नारका ॥ संवित गोरस स
 सका ॥ जगरक्षका जग दीना ॥१५॥ गोपी म्हरा देखावें स ॥ तो करे नेत्र चोली दृष्टी

(४)

केश॥ हळच बोले जगनिवास॥ गौळणी सते धवां॥ ८॥ मासे दुखती वोनयन॥ मग ते
गोपी बोले वचन॥ कांही उपाय करोन॥ वेषादूरि करावी॥ ९॥ मग बोले घननीळ॥
जे पुत्राची माता आसेल॥ तिचे दुध ताळाळ॥ ओळिया माजि सुईजे॥ १०॥ तंव ते कु
रंगनेत्री बोले वचन॥ मासे स्तनीचा दुध जाये वोन॥ मग बोले राजीवनयन॥
हास्य वदन करोनियां॥ ११॥ म्हणे ते दुध कामान येजाए॥ तुं मागसी तेच देईनि॥
परी श्रीं आपुल्या करयुगे करोज॥ तिची वस्तु तुं सेवो॥ १२॥ ऐसें ऐकतांच वच
न॥ गोपी हासली गदगदोन॥ म्हणे उठ्या टायेथोन॥ नसते वचन बोलसी॥ १३॥
पुटं पुटं वाटतां॥ बहूशाहणा हासाळ॥ आच्छाता॥ तुं से माते मासी तत्वता॥ चा
ल आनंता सत्यर॥ १४॥ म्हणे नधरा वया धां वली॥ उठो निपळा लावन माळी॥
गोपीदार चंदा उभी ठाकली॥ तं व तो गेल सत्यर॥ १५॥ येवोनि माये जवळी॥ गा
हा लें सांगे वेलहाळी॥ यशोदा हांसे वनमाळी॥ कोउ वरी बैसलासे॥ १६॥ वृष्ण

७

(४५)

कडेमातापाहे॥ मुखचुंबीतलवलाहे॥ म्हणेहरीकरंकाय॥ रचो दीतुसेआनिवा
 २॥१॥ आसोवृक्षयेकेदिवसी॥ बाहेरगंलारवेळावयासी॥ मुलेंमिळाली
 सरिसी॥ क्रीडातातीहरीसचें॥ सरवयासिम्हणेहरी॥ तुमचीमाताजा
 तांचबाहेरी॥ सांगामजलौवरी॥ पालतीतुमचेगृहीच॥१॥ जेघरींआत्पन
 वेगोरसा॥ राउणकरीत्यांचा॥ मुलांस॥ कांरेनसांगाम्हास॥ पालतीतु
 मचेगृहीच॥२॥ कांसराचेपुसीवाधेप्रसन्न॥ आळोआळीपिटीकौतुकें॥
 आक्रोशोउतीबालक॥ माताध्यावतीसोजयया॥२॥ बालेंसोडोनिगोळली
 मायेससांगतीगाहाली॥ म्हणतीजावेंगोकुलटाकुनी॥ तुझ्यापुजाचेआसेंची॥२॥
 घरीदारवतबैसतीनारी॥ तरीबांसरेंसोडितोबाहेरी॥ वळपाठीजातांसउक्ती॥
 माघेंहरीगोरसातें॥२॥ ताकसांडीमउकीफोडोनी॥ आसारसांडीसारफसोनी॥
 खापरेंफोडितोआंगली॥ विचित्रकर्तव्येहरीचें॥२॥ सारोनिर्कर्मजाळसमसा॥

(9)

गज

स्वरूपप्राप्तीपावतीसंत॥ कींराब्दटाकोनिआर्थ॥ सारजेसेधेईजे॥ २४॥ तुलिका
टाकोनिधेईजेमुक्त॥ कीप्रपंचत्यागेपरमार्थ॥ क्रोधत्यागेजेसासमस्त॥ ज्ञाति
सुरवहाताये॥ २५॥ मूसटाकोनिधेईजेकल॥ कींधुलीटाकोनिधेईजेरत्न॥ कीं
विषयत्यागेसंपूर्ण॥ स्थानंदसुरयसेविजे॥ २६॥ तेसेंछपेणकेलेसत्ये॥ सारगे
सेविलेनवनित॥ ताकआसारसमस्त॥ लवंडोनिफोडीमाजना॥ २७॥ कोएही
येकंगमना॥ तालिलीसूर्यकेनेबाजीवना॥ घटभरोनिनिजसदना॥
मृगनयनाजातसे॥ २८॥ तोतेकोटेआजागेविंद॥ सवेकरोषेबाळचाचंद॥ क
ष्टाकोउपाहोनिछंद॥ लेंकुरंबहुकरीताती॥ २९॥ श्रीकृष्णतेव्हांकायेकेले॥
गोपीचंबस्त्रवेगीआसुडिले॥ तात्कालधरचरीपाडिले॥ उघडेजालेसर्वांग॥ ३०॥
करगुतलेषागरी॥ वस्त्रधेवोनिपळालहरी॥ जोहटातेनग्ननारी॥ लोकसक
ळपाहती॥ ३१॥ काकुलतीयेतगोपिका॥ कृष्णामासेंवस्त्रदेकां॥ हरीनेंवसा

हरीविजय

(७A)

वरीयेका॥ वस्त्रतिचेंटा किलें॥ ३३॥ आपणपजालासत्वर॥ नग्नगोपीजातमं
दिरा॥ तिचेपाठीआर्मकें येकसरा॥ हांसतचीधांचती॥ ३४॥ गोपीप्रवेशलीमंदि
री॥ दुजेंवस्त्रनेसलीसुंदरी॥ गाहालेंसांगावयागोपसुंदरी॥ घराआलीतेध
वां॥ ३५॥ म्हणेकोठेंतुशादुषीकेसी॥ माझेंवस्त्रफेडिलेंवाटेसी॥ माताम्हणे
कृष्णासी॥ कायरवोडीसीकरंनुखा॥ ३६॥ येकिसांगेतरीली॥ मींमरीतहोतें
यमुनेसिपाणी॥ माघेंयेकोनिचक्रवाणी॥ नेत्रमाझेसांकिलें॥ ३७॥ मींमयामी
तहोवोनी॥ माघेंपोहपरतोनी॥ तोंआदरजालातेवक्षणी॥ नवलकरलीहरीकी॥ ३८॥
येकिम्हणेमींउदकआणितं॥ माघोनिआलाआविजीता॥ येथेम्हणेनितलता
नितंबकरेथापटी॥ ३९॥ जैसेप्रजन्यकाळीगंगेचेपुर॥ लोटावरीलेटयेतीअनि
वार॥ तेविगाहाहियाचेउपेटथोर॥ येकावरीयेकपडताती॥ ४०॥ पाहेनियांश्री
रंगा॥ गोपीचितींसानुगा॥ मखाकोपचाउगा॥ बाह्यदृष्टीदाचिती॥ ४१॥ आंतरी

७१०

७

आं

(०)

सप्रेमवरीकोपती॥फलसगोउवरीकांटेदीसती॥जेचिनारिकेलेंवरीकठिलसा
सती॥परीजीवनतयाच्या॥१॥कींज्ञानीवर्ततीसंसारि॥परीनिसंगसर्वदा
आंतरि॥तैत्र्यागोपीक्रोधायमानवरी॥परीहृदयींसप्रेम॥२॥ऐव्यासा
सकळनारी॥दृष्टीलक्षोनपूतनारी॥गान्हालीदेतीसुंदरी॥एकतांदरिचो
कहोय॥३॥हातानयेज्याचेपरीचागोरस॥तरीताउणकरीत्यांच्यामुलां
स॥साचागळाकांठमोराहृषीकेश॥घालोनियांहिंडवी॥४॥निद्रिस्ता
सतुडवीचरणी॥बाळकेंरउचिताउरवीनी॥महोपागिलावीनयेसदनी॥
त्रुप्तनक्षेत्रीयेथे॥५॥जेथेंनलसुगारसपूणी॥महोहेपरमसणवटीसमा
न॥जेथेमीत्रुप्तनक्षेत्रमगवान्॥तेचस्थानआपवित्र॥६॥मीत्रुप्तनक्ष
ताजगन्निवास॥तेपरनांदतांनिबोस॥तेथेंआवदसायेबहवस॥आसम
सासकळीहोती॥७॥ऐसीयाखोडीबहुत॥जननीसगोपीसांगत॥८॥

९

(१०५)

मुरवाकडे पाहोनहांसत॥ यशोदादेवीसमर्थ॥ ११॥ तोवैकुंठिचेंनिधान॥ माते
 कडे पाहेशी जीवनयन॥ म्हणयागौळलीसंपूर्ण॥ आसत्यजाणबोलती॥ १२॥
 मजवरी घालितीव्येष्टीआळ॥ मींस्वर्वातीतनिर्मळ॥ जैसंज्याकाशकेवळ॥
 बटमठासिवेगळें॥ १३॥ मींब्रम्हानेदनिर्मळ॥ मजम्हणतीहाधाकुटाबाळ
 याचारबोडीसकळ॥ तुजमातेसांगनमी॥ १४॥ मजयानेतीम्हणजे॥ कु
 वेष्टा॥ सिकवितीबहुत॥ मजहृदयानिसमस्त॥ कुरकरितीदृढबळें॥ १५॥
 मातेबाबोनिमासाआधर॥ तुंवनतीवारंवार॥ मजकष्टवितीथोर॥ स
 कळधमकट्यामिळोनी॥ १६॥ बिहंतजणीमिळोन॥ घरांतहोतातिआ
 पुल्यानग्न॥ मजमध्येवैसउन॥ नाचतातीसभोंवत्या॥ १७॥ म्हणतीक
 ण्णाआसतासथोर॥ तरीबरवाहोताविचार॥ तुजजबलिहासमाचार॥ सां
 गेनम्हणतांदापिती॥ १८॥ ऐसेंबोलेपूतनाआणहरण॥ गोपीलटक्याचकोधें

(1)

पुली॥ म्ह एतीयशोदेनुसानंदन॥ तुजगोडवाटतसे॥ ५७॥ आवड्यामिळोनगौकली
गोळपिटिलेनंदराणी॥ म्ह एतीकायकौतुकनयनी॥ निजपुत्राचेंपाहसी॥ ५८॥
आगेहापरमनष्टआनाचारी॥ नसतीइटाकीघेतोआम्हावरी॥ पुढेंबहुतांची
घेरंनिधीरी॥ हाबुडवीलयशोदे॥ ५९॥ हांसतांहांसतांकौतुकें॥ ब्रम्हांउलपवी
लकारये॥ सप्तसमुद्रक्षणेक॥ नरकागातजिरवील॥ ६०॥ त्याच्यायेकये
कयेकगोष्टीसांगतां॥ तरीधरणीनरालिहितां॥ कालिआमुचेमंदिरीतल्य
ता॥ आकस्मातपातला॥ ६१॥ आग्नीवैलिलेंकौतुकरिती॥ तुजनवरीकैसी
पाहिजेश्रीपती॥ येणेंअतिउत्तरकारिता॥ दीधलेतेंऐकपां॥ ६२॥ आनंतब्रम्हां
उच्यागती॥ जीचेइच्छामात्रंहोतजाती॥ जेपरब्रम्हीचीमुकस्फुर्ती॥ तेचिनिश्चि
तीनवरीमाझी॥ ६३॥ ब्रम्हाविष्णुमहेश्वर॥ इंद्रचंद्रवरुणदिनकर॥ हंबाह्मी
नाचवीसमग्र॥ येक्यासत्रेंकरोनी॥ ६४॥ जगउंबरदावीहोनेटें॥ सर्वेचिशां

मूळ प्रत पाहण्यासाठी संपर्क

इतिहासाचार्य वि.का. राजवाडे संशोधन मंडळ, धुळे
राजवाडे पथ, गल्ली नं. १, धुळे-४२४००१ (महाराष्ट्र)
दूरध्वनी क्रमांक (०२५६२) २३३८४८
Email ID : rajwademandaldhule@gmail.com